

«МЕНЕ ВРАЖАЄ БАЗАРНИЙ АБО ІНКОЛИ НАВІТЬ ВАРВАРСЬКИЙ ПІДХІД ДО РІДНОГО МІСТА»...

Продовження. Початок на стор. 1

А для фонду є кращою нагородою бачити цією радістю на обличчях людей, особливо дітей. Це справді непересічна подія для міста, позаяк шоу Іллі Авербуха в Україні було лише один раз, та й то в Києві, адже цей колектив переважно виступає в Москві. Мета була одна: побачити наших людей щасливими, відривавши їх від буденних проблем і клопотів, презентувавши неповторні хвилини гармонії та захоплення.

- Костянтине Олексійовичу, яким найголовнішим є завдання фонду на наступний 2013 рік?

- Із заявлених проектів Благодійний фонд Костянтина Єфименка планує завершити загальнобудівельні роботи на Замковій горі, де споруджується храм Святого Георгія Победоносця; продовжуватиме утримувати тренерську базу з фігурного катання та хокею на Льодовій арені; завершить створення 35 клубів Академії пенсіонерів, до якої буде залучено більше 4 тисяч літніх людей. Та найголовніше завдання - допомогти міській владі розробити стратегію розвитку міста Біла Церква. Які завдання я ставитиму перед працівниками та експертами фонду? У першу чергу, місто повинно отримати грамотний перспективний план свого розвитку як мінімум на 25 років. Для цього фонд планує залучити одного з міжнародних провідних експертів, наприклад компанію «Маккензі» чи «Бостон Консалтинг Груп».

- Якщо не секрет, які критерії будуть враховані при створенні стратегії розвитку міста?

- В основі цієї стратегії будуть наступні показники: економіка, зонування території та планування розвитку міста, ряд гуманітарних напрямків: освіта, здоров'я, народжуваність, культура, екологія тощо.

Що стосується економіки, то Біла Церква ще з часів свого становлення як індустриального центру мала і має нині досить серйозний досвід у розвитку сільськогосподарського машинобудування. Відродити завод «Сільмаш» дуже складно, тому залишається використати досвід тих людей, хто віддав своє професійне життя цьому підприємству, залучивши його колишніх фахівців до створення нового промислового об'єкту. Якби ми знайшли земельну ділянку на околицях міста площею близько 30 гектарів і передали її таким лідерам виробництва сільгоспмашин, як «Джон Дір», «Клаас», «Кейс» тощо, провівши по-передньо міжнародний тендер, то мали б сотні нових робочих місць, а подібні інвестиції пішли б тільки на розвиток міста.

Наступне: Біла Церква має всі права позиціонуватися містом вихідного дня. Парк «Олександрія» - наша гордість, про яку варто розповідати і пропагувати серед киян, що живуть у мегаполісі, багато працюють і прагнуть нових вражень. Чому б їм не приїхати на вихідні до нас на гостину? У парку може бути реалізовано чимало цікавих ідей: катання на конях, прогулянки по річці Рось, атракціони, виступи симфонічних оркестрів - одним словом, усе, що не псуватиме ландшафт нашої перлині і водночас буде привабливим для сучасних людей. Не забуваймо про концертний зал Будинку органної та камерної музики, куди на виступи можна запрошувати відомих органістів, наприклад із Росії чи Польщі.

- Як ви вважаєте, якщо до міста приїде багато гостей, чи вистачить тих самих кафе, ресторанів, готелів?

- Сьогодні в місті з'явилися нові сучасні готелі й ресторани, проте для реалізації цієї концепції їх буде замало. Попередньо експерти пропонують, щоб готелі й ресторани Білої Церкви були невеликі за розмірами, але кожен із них мав власну родинку, пишався своєю унікальністю, бо саме такі речі й приваблюють відвідувачів. У місті не вистачає кінотеатрів, мультиплексів, буолінгових залів, спортивних закладів, музеїв. Їх маємо сформувати, щоб місто стало своєрідним магнітом для приїжджих на вікенд.

- А які архітектурно-планувальні завдання будуть вирішуватися в контексті стратегії розвитку міста?

- Сьогодні Біла Церква живе, по-перше, без меж міста, а по-друге, без затверджені нової (з урахуванням меж міста) містобудівної документації. Нині нам потрібно взяти до уваги не тільки рішення наших проектних інститутів, а й врахувати думку міжнародних експертів, які проведуть обстеження існуючої містобудівної структури міста і скажуть чітко й обґрутовано, що на цих вулицях, наприклад, не можна зводити будинки вищі трохи чи п'ять поверхів, а на цьому місці треба спорудити готель чи ресторан, бо це доцільно і вправдано певними соціальними чинниками та архітектурними можливостями. Скажу відверто, місто навряд чи буде робити подібні забудови. Чому? Та тому що побудоване за бюджетні кошти ніколи не використовуватиметься ефективно - або приватизують за безцінь, або украдуть. План майбутніх забудов треба наперед знати тим, хто планує власний бізнес-проект такого формату.

Коли містобудівна документація буде затверджена відповідним чином, включаючи питання і щодо меж міста, та затвердиться рішенням сесії Білоцерківської міської ради - тоді цей документ повинен стати непорушним законом для кожного, хто уже розуміє і хто ще не до кінця усвідомлює, що місто наше має розвиватися не як райцентр, а як населений пункт обласного значення зі своєю багатою історією, культурою, духовністю. Мене, зізнаюся чесно, вражає або суто базарний, або навіть певною мірою варварський підхід деяких білоцерківців до рідного

піддає аналізу, яка частина отрутохімікатів при цьому потрапляє у підземні води і споживається білоцерківцями.

Місто повинно системно займатися знищенням старих, аварійних, вражених омелю дерев і щороку висаджувати у великій кількості молоді деревця. Це не тільки зробить Білу Церкву привабливою будь-якої пори року, а й дозволить успішно вирішувати проблему загазованості міста.

- Питання народжуваності, попередньо озвучене вами, Костянтине Олексійовичу, також вивчатиметься детально при розробці вищезгаданої стратегії. Прокоментуйте, будь ласка.

- У місті, як і в країні загалом, буде гостро стояти питання приросту населення. Населення, на жаль, старє, і ми жодним чином не вирішимо цю проблему, якщо не зростатиме народжуваність. Оптимально, аби в кожній українській сім'ї було не менше 3 дітей. Шо має включати в себе та система заходів, яка цьому сприятиме? У першу чергу - молода сім'я повинна отримати житло, отож має діяти програма будівництва доступного житла. По-друге, жінки не народжуватимуть дітей (а українські жінки дуже мудрі!), якщо не буде стабільності, особливо стабільності в роботі. Тому в місті повинні постійно створюватися нові робочі місця, адже в людей має бути гарантована робота й гарантоване право на ведення власного бізнесу. По-третє, і це немаловажливо, в місті має діяти система надання сучасних медичних та освітніх (дошкільних і шкільних) послуг. І тоді Біла Церква зробить свій внесок у збільшення кількості населення країни.

- Чи плануєте включити до цієї стратегії заходи, що сприятимуть розвитку мережі доріг міста?

- Місто розбудовувалося в ті роки, коли транспортні проблеми та проблеми з автомобільними пробками не були наскільки гострими, як сьогодні. Важливою проблемою для міста є те, що абсолютно відсутні об'їзні дороги, тому весь вантажний автомобільний трафік проходить практично через центр міста. Це не тільки надмірна загазованість, але й розбиті завчасу дороги. І місто може опинитися в тій ситуації, що просто не буде коштів для ремонту навіть основних магістралей. Отож зараз для вирішення цих нагальних проблем розробляються чотири основні дорожні проекти: 1. Будівництво дороги в об'їзд м. Біла Церква, що з'єднє автодороги Р-17 (Біла Церква - Липовець) та Р-04 (Фастів - Біла Церква - Звенигородка). 2. Будівництво ділянки кільцевої дороги в межах вул. Толстого та вул. Сквирське шосе. 3. Капітальний ремонт мосту по вул. Заярській. 4. Реконструкція мосту по вул. Дружби.

Крім того, система житлово-комунального господарства теж потребує докорінних змін: прийшов час перейти з центральних вулиць ближче до людей і звернути увагу на асфальтування прибудинкових територій, розбивку сквериків у дворах, організацію цивілізованого паркування автотранспорту, обладнання дитячих і спортивних майданчиків, освітлення, прибирання та вивезення сміття тощо.

Так, зміни на краще маємо розпочати з обдуманого й раціонального планування. Усі проблеми, про які йшлося в інтерв'ю, ви скажете, неможливо вирішити за один рік, і я з вами абсолютно згодний, але все можна поетапно запровадити за 25 років, і це, повірте мені, вже зовсім реально.